

نگاهی به

عنوان انگلیسی مجلات

سیدصادق احسانی

(ب) از آنجا که مجله عربی است، باید برای نشان دادن «ث» از th استفاده کرد.

(ج) روشن است که الف در الف و لام مفتوح است. جا داشت عنوان مجله این گونه نوشته می شد:

AL- BA'th AL-ISLAMI

تاریخ و فرهنگ معاصر TARIKH VA FARHANGE MOASER (الف) علامت کشیده بودن A در TARIKH مشخص نشده است.

(ب) هرگاه حرف E پس از G قرار گیرد، طبق قواعد زبان انگلیسی (غیر از استثناها) G با صدای «ج» خوانده می شود؛ مانند Orange.

(ج) حرف E در پایان کلمات خوانده نمی شوند.

(د) معمولاً OA صدای «او» می دهد؛ مانند Coat.

با توجه به موارد فوق، بعید نیست انگلیسی زبان، عنوان مجله را به صورت «تاریخ و فرهنگ مؤصر» بخواند. برای این که چنین اشتباهی پیش نیاید، جا داشت عنوان این طور نوشته می شد:

TARIKH VA FARHANG -E- MO 'Aser.

ترجمان وحی : Tarjumán -e wahy

(الف) ضمه در عربی متمایل به صدای کشیده «او» است. از این رو در انگلیسی برای نشان دادن ضمه در کلمات عربی از U استفاده می کنند. اما در فارسی ضمه صدای O می دهد.

(ب) حرف واو در فارسی برابر V است، نه W.

(ج) حرف «ح» در فارسی همانند «o» تلفظ می شود و لازم نیست زیر H علامت «ح» ای عربی گذارد.

بنابر این نگارش درستس چنین است: Tarjomán-e Vahy

تعاون : TAAVON

اگر TA'AVON نوشته می شد، خواننده بهتر می توانست تلفظ کند.

حضور : HUDUR

(الف) ظاهراً گذاردن «ه» زیر H و D برای این است که حا و ضاد به شکل عربی تلفظ شوند. در حالی که این دو حرف در فارسی مانند «ه» و «ز» ادا می شوند.

از آنجا که بسیاری از مجلات به خارج از کشور فرستاده می شوند و یا در ایران در اختیار افرادی قرار می گیرند که با زبان فارسی آشنایی ندارند، معمولاً عنوان را در پشت مجلات به انگلیسی نیز می نویسند.

درخور توجه است که هیچ گاه اعلام به زبان دیگر ترجمه نمی شوند. مثلاً در فارسی نمی گویم: هفته نامه «اخبار هفته»، بلکه «نیوزویک» می گویم؛ اگرچه NEWS WEEK به معنای اخبار هفته است. عکس آن نیز صادق است. بنابراین شیوه درست چنین است که باید عنوان مجله را با حروف انگلیسی نوشت و ترجمه آن را در ذیل آورد.

عنوان را می بایست به گونه ای نگاشت که انگلیسی زبان بتواند آن را مانند فارسی زبانان یا بسیار نزدیک به آن تلفظ کند. برای این که انگلیسی زبانان کلمات غیر انگلیسی را بهتر تلفظ کنند، علائمی وضع شده که کمک زیادی است تا آنان به اشتباه نیفتند. مثلاً حرف A به دو گونه «آ» و «ا» قابل تلفظ است، اما اگر به صورت A نوشته شود، تنها «آ» خوانده می شود. با این وجود این نکته در بسیاری از مجلات رعایت نمی شود.

از آنجا که عنوان مجله از جهتی مهم ترین رکن به حساب می آید، کم ترین لغزش در آن قابل اغماض نیست. از این رو نگارنده بر آن شد تا عنوان انگلیسی مجلات را مورد توجه قرار دهد که در ضمن این بررسی به اشکالات زیادی برخورد. در اینجا مواردی را که اهمیت بیشتر دارند، می آوریم.

در این نوشتار به دائرةالمعارف بزرگ بریتانیکا و Colligate Websters توجه داشته ایم.

آینه پژوهش : AYENEH -E- PAZHOOHESH

(الف) آن گونه که عنوان انگلیسی نوشته شده است، ممکن است خواننده «آ» در «آینه» را به صورت «ا» تلفظ کند.

(ب) پس از «آینه» در عنوان مجله، حرف «ی» کاملاً ملفوظ است، از این روست که بعضی «آینه ی» می نویسند. عنوان مجله باید به یکی از دو صورت زیر نوشته شود:

1. AYENEH -YE- PAZHOOHESH.

2. AYEN -E- YE- PEZHOOHESH.

آینه میراث : ĀYENE -YE MİRAS

از آنجا که حرف E در پایان کلمات تلفظ نمی شود، بعید نیست انگلیسی زبان عنوان مجله را «آین ی» بخواند. برای این که چنین اشتباهی رخ ندهد بهتر بود این گونه نوشته می شد: ĀYEN-E-YE MİRAS

البعث الاسلامی : 'AL- BAAS -EL- ISLAMI

(الف) جهت نشان دادن عین در وسط کلمه از «،» استفاده می شود.

از جمله اشتباهاتی که فراوان مشاهده می شود این است که برای نشان دادن حرکت کسره از حرف I استفاده می کنند. در حالی که باید حرف E را به کار برد. منشأ اشتباه این است که تلفظ کسره در زبان عربی متمایل به صدای کشیده «ای» است. از این رو کلماتی که از عربی وارد انگلیسی می شوند، برای نشان دادن کسره، حرف I را به کار می برند؛ مانند کلمه «فقه» که به صورت Fiqh می نویسند.

از آنجا که مجله مشکوة فارسی است، عنوان آن باید به صورت MESHKAT باشد.

مصباح: MESSBAH

اگر S میان دو حرف صدادار قرار گیرد، صدای «ز» می دهد؛ اما در اینجا تنها در یک طرف آن حرف صدادار است. بنابراین تکرار S لزومی ندارد. شاید علت تکرار آن این بوده که حرف صاد با شدت بیشتر تلفظ می شود. اما روشن است که تلفظ حرفهای صاد، سین و ثا در فارسی با یکدیگر تفاوتی ندارند؛ پس MESBAH درست تر است. بعید نیست انگلیسی زبان، عنوان مجله را با تشدید صاد تلفظ کند.

ناظر قم: NAZER QOM

چنانچه از توضیحات پیشین روشن می شود NAZER-E-QOM درست است.

نامه فرهنگ: NAMEH FARHANG

مناسب بود پشت جلد NAMEH-YE FARHANG نوشته می شد.

نامه فرهنگستان: Náme-ye Farhangestán

از آنجا که E در پایان کلمات خوانده نمی شود، چه بسا انگلیسی زبان، عنوان فوق را «نام‌ی» بخواند. برای جلوگیری از این اشتباه مناسب بود Nám-e-ye نوشته شود.

نامه قم: NAAME-E- GHOM

الف) جهت نشان دادن مشدد بودن حرفی، آن را تکرار می کنند. اما برای این که A صدای «ا» بدهد، باید بالای آن خط تیره گذارد.

ب) E در پایان کلمه خوانده نمی شود و m در NAAME ساکن تلفظ می شود.

ج) YE نشان دهنده تلفظ «ی» است، نه E.

د) کلمه «قم» با حرف Q در منابع معتبر انگلیسی ثبت شده است.

بنابراین می بایست عنوان مجله این گونه نوشته می شد:

NAM-E-YE QOM

وقف، میراث جاویدان: Waqf, Mirath-e Javidan

الف) حرف «واو» در فارسی همانند V در انگلیسی تلفظ می شود، نه W.

ب) در فارسی تفاوتی میان تلفظ حرفهای صاد و سین و ثا نیست و در برابر همه آنها حرف S قرار می گیرد.

صحیح این است که عنوان انگلیسی مجله این گونه نوشته شود: Waqf, Mirás-e Jávidán

ب) چنانچه ذیل ترجمان وحی گفتیم، در عربی تلفظ ضمه متمایل به «او» است. اما در فارسی ضمه صدای O می دهد.

از آنجا که مجله حضور فارسی است و عنوان آن هم جزء واژه های فارسی شده است، جا داشت به صورت HOZÚR یا HOZOOR نوشته می شد.

فقه اهل البیت: Fiqh Ahlil Bait

انگلیسی زبانی که این عنوان را می خواند، می پندارد که AHLIL کلمه ای است که در عنوان مجله می باشد. جهت رفع اشتباه می بایست

عنوان این گونه باشد: Fiqh-O-Ahl il-Bayt

قضا یا اسلامیة معاصرة: QADHAYA ISLAMIIYA MUASIRA

عنوان مجله به این صورت مناسب تر بود:

QADHAYA ISLĀMIYAH MU'ASIRAH

با توجه به اینکه در دایرةالمعارف بریتانیکا، های پایان کلمه را با H نشان داده است. مانند Ithnā- Ashariyah. جا داشت H در پایان اسلامیة و معاصرة نوشته می شد.

کلام اسلامی: KALAM ISLAMI

کسره میم در «کلام» مشخص نشده است. باید چنین نوشته می شد:

KALAM-E- ISLAMI

در ترجمه عنوان مجله، حرف a در Islamic افتاده است.

الکوتر: AL-KAWTHER

حرف ثاء در «کوتر» مفتوح است. بنابراین باید پشت جلد AL-KAWTHAR نوشته می شد.

کیهان فرهنگی: Kayhan Farhangi

کسره در پایان «کیهان» مشخص نشده است. جا داشت این گونه نوشته می شد:

Kayhán -E- Farhangi

فصلنامه کتاب: FASLNAME -YE KETAB

برای اینکه «م» ساکن تلفظ نشود و A در KETAB صدای «آ» دهد، عنوان کتاب به صورت زیر مناسب تر بود:

FASLNAME-E-YE KETAB

گنجینه اسناد: GANJINEH ASNAD

از آنجا که H در موقعیت فوق معمولاً تلفظ نمی شود، از این جهت نمی توان اشکال گرفت؛ اما در فارسی پس از «گنجینه» حرف «ی» تلفظ می شود که در عنوان انگلیسی نیامده است. عنوان مجله به یکی از دو صورت زیر درست به نظر می رسد:

GANJINEH-YE ASNAD.

یا

GANJIN-E-YE ASNAD.

مشکوة: MISHKAT